

zaaknummer 13.199

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van de heer

Procedure

Op 5 oktober 2013 heeft de heer (hierna: appellant) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie ESL (hierna: verweerder) van 30 augustus 2013. Verweerder heeft bij brief van 4 december 2013 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 20 januari 2014. Appellant is in persoon ter zitting verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door en, beiden vicevoorzitter examencommissie.

Inleiding, bestreden besluit

Appellant heeft verweerder verzocht om dispensatie van de harde knip voor het studiejaar 2013-2014 voor toelating tot de masteropleiding Fiscaal recht. Dit verzoek is door verweerder afgewezen bij besluit van 30 augustus 2013. Tegen dit besluit komt appellant in beroep.

Beroep

Appellant betoogt dat er twee verschillende vrijstellingen bestaan: individuele vrijstellingen en standaardvrijstellingen. Verweerder stelt zich volgens appellant ten onrechte op het standpunt dat voor het verlenen van individuele vrijstellingen sprake moet zijn van een volledig behaalde WO en/of HBO bachelor opleiding. Dat geldt volgens de vrijstellingsregeling in de OER wel voor standaardvrijstellingen maar niet voor individuele vrijstellingen, aldus appellant. Individuele vrijstellingen kunnen worden toegekend op basis van elders behaalde WO tentamens. Daarvoor is een volledig behaald diploma niet vereist, aldus appellant. Verweerder hanteert naar de mening van appellant een verkeerde lezing van de vrijstellingsregeling in de OER. Verweerder heeft hem ten onrechte geen vrijstellingen toegekend.

Appellant is van mening dat hij op grond van al behaalde vakken bij de bachelor opleiding Fiscale Economie toegelaten zou moeten worden tot de masteropleiding Fiscaal recht. Appellant stelt dat het standpunt dat er slechts vrijstellingen verleend worden op grond van een behaalde bachelor opleiding onhoudbaar is.

Verweer

Verweerder voert aan dat appellant formeel niet heeft voldaan aan de toelatingseisen voor de masteropleiding Fiscaal recht, te weten een afgeronde bachelor opleiding Fiscaal recht. Verweerder is bereid appellant toch toe te laten tot de masteropleiding als hij objectief verifieerbare gegevens overlegt op basis waarvan verweerder kan vaststellen dat appellant materieel aan de eisen voor het behalen van het bachelorexamen Fiscaal recht heeft voldaan. Daarvoor heeft verweerder twee mogelijkheden aangereikt, die verweerder in het verweerschrift heeft toegelicht. Van beide mogelijkheden wil appellant geen gebruik maken.

Appellant voldoet formeel en materieel niet aan de eisen om te worden toegelaten tot de masteropleiding Fiscaal recht. Er is immers geen afgeronde bachelor opleiding. Ook zijn er geen feiten en omstandigheden aangevoerd die zouden leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard als appellant niet wordt toegelaten tot de masteropleiding Fiscaal recht. Verweerder ziet dan ook geen aanleiding om de hardheidsclausule toe te passen.

Verweerder merkt tenslotte op dat appellant heeft aangegeven niet eerder dan op 1 februari 2014 te willen instromen in de masteropleiding Fiscaal recht. Appellant heeft daarom in deze procedure volgens verweerder geen procesbelang.

Ter zitting brengt verweerder naar voren dat door appellant geen stukken zijn aangeleverd ter onderbouwing van zijn verzoek om vrijstelling. Appellant merkt op dat verweerder met één druk op de digitale knop zelf de vak codes, vak inhoud, literatuurlijsten etc van desbetreffende vakken van Fiscale Economie kan opzoeken. Appellant vindt het onzinnig dat hij die informatie moet aanleveren bij verweerder. Het feit dat hij die vakken al heeft behaald is naar de mening van appellant voldoende. Verweerder riposteert dat wanneer een student een individuele vrijstelling aanvraagt, het aan de student is om dan de informatie aan te leveren op basis waarvan het vrijstellingsverzoek kan worden beoordeeld. Verweerder bestrijdt dat zij kan zien wat vakken bij een andere faculteit inhouden.

Ter zitting merkt appellant desgevraagd op dat financiële redenen hem ervan weerhouden zijn bachelor bul Fiscale Economie aan te vragen.

Overwegingen van het college

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder terecht en op goede gronden het verzoek van appellant om toelating tot de masteropleiding Fiscaal recht heeft kunnen afwijzen.

Het college beantwoordt deze vraag bevestigend. Niet in geding is dat appellant niet voldoet aan de toelatingseisen voor genoemde opleiding. Appellant heeft de bachelor opleiding Fiscaal recht nog niet afgerond.

Om appellant tegemoet te komen heeft verweerder appellant een tweetal mogelijkheden aangereikt. Om hem moverende redenen heeft appellant daarvan geen gebruik gemaakt. Naar het oordeel van het college zijn de handreikingen die verweerder appellant heeft gedaan alleszins redelijk en getuigen deze van de zorgvuldige wijze waarop verweerder is omgegaan met het verzoek van appellant. Dat appellant hiervan geen gebruik maakt komt naar het oordeel van het college voor diens rekening en risico.

Voor wat betreft het aanvragen van individuele vrijstellingen op basis van behaalde onderdelen van de bachelor opleiding Fiscale Economie heeft verweerder gesteld dat een dergelijk verzoek vergezeld moet gaan van de nodige bescheiden om het verzoek te kunnen beoordelen. Het college acht dat standpunt van verweerder begrijpelijk en terecht.

Voor het overige zijn het college geen feiten en omstandigheden gebleken noch aangevoerd die dispensatie van de harde knip voor toelating tot genoemde opleiding zouden rechtvaardigen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.